

Letní déšť

Jednu nádhernou letní neděli jsem si vyšla na procházku do přírody. Sluníčko svítilo, ptáčci zpívali a řeka šuměla poblíž jedné staré chaloupky.

Z ničeho nic se přihnalo mnoho tmavých mraků a začalo pršet. Pršelo jako z konve. Viděla jsem krásnou barevnou duhu, která vykukovala přes všechny mráčky. Mé oči také spatřily modré kapičky vody, jak přede mnou padaly. Slyšela jsem šumět vodu, zpívat ptáčky a cvrkat cvrčky.

Cítila jsem, jak na mě padají malinké kapičky deště, a vánek, který mě ovíval. Mohla jsem si sáhnout na mokrou zelenou travičku a stromy, které se na mě usmívaly. Tento nádherný zážitek nikdy nezapomenu.

Bylo to krásné jako kvetoucí červené růžičky a moc jsem si to užila.

Leontýna Ambrozy

Letní déšť

Letní déšť je vždy tak krásný a osvěžující, úplně nádherný, obzvlášť, když je to večer horkého dne.

Ptáci zpívají, včeličky bzučí, a najednou začnou padat křišťálově čisté kapičky, nádhera, přímo úleva pro duši. A v tu chvíli se jako by celý svět zastaví a příroda začne poslouchat rytmické údery malých kapiček o ještě rozpálenou zem.

Ach, a jaká krásná vůně je tady, v okamžik, kdy se chladná voda dotkne země a voňavá pára začne stoupat nahoru.

Stanislava Bukharova

Moje oblíbené místo

Mým oblíbeným je malá hospoda. Ve vesnici Česká Ves možno spatřit ji zde. Hospůdce se stánek říká, jejího vzhledu se to týká.

Nikdy zde není nuda, proto se návštěvnost stále zvedá. Když dovnitř vejdeš, šest dřevěných většinou plných stolů vidíš. Šipky si zde lze zahrát spolu, a přitom vnímat tu úžasnou atmosféru. A to je vše o atmosféře, tak si povíme o vzhledu.

Říká se tomu Stánek, protože špičatou střechu má jako ten stan. Také je zde nádherná zahrádka. Uvnitř dřevěný bar a dřevěná podlaha, kamenný krb, no zkrátka nádhera. Pokud se vám dle popisu líbí, od úterý do neděle tu otevřeno bývá. Tak to bude vše o tomto místě, tak zase někdy příště.

Jakub Falat

Západ slunce

Na obzoru se slunce tiše sklání. Stromy si šeptají s větrem, zatímco nebe se rozplývá v oranžových a žlutých odstínech. Ve chvíli, kdy slunce mizí za zasněženými horami, zanechává za sebou pocit klidu, pohody a únavy.

V této ohromující chvíli se příroda ukládá k spánku, ale hvězdy teprve začínají tvořit své magické kruhy po obloze. Vzduch je naplněn večerní vůní zimy a nočními zvuky přírody. Oblaka v tmavě šedých barvách plují po nebi jako lodě na rozbouřeném moři. Naposledy mne ozáří zářivě zlaté sluneční paprsky a jediné, co mi teď zbývá, jsou jeho poslední oranžovožluté barvy.

A když slunce za hory zapadne, noc ještě není úplně tady, ale přichází a s ní i temnota, která postupně pohltí celý svět.

Lucie Gatnerová

Barevný podzim

Podzim je krásný, plný barev a emocí. Cítím to tak. Léto skončilo, podzim začal a všechno je jinak.

Na první pohled se zdá, že všechno tak nějak ztratilo barvu, ale každé roční období má něco do sebe. Podzim obohacují stromy, lístečky, obloha a mnoho dalších věcí. Díky těmto maličkostem můžeme vidět, jak málo stačí ke kráse, oživení a radosti. Všimáme si, jak listy barví zem. Vypadá to jako paleta plná barev, město s velkým počtem různobarevných domečků a rozkvetlá louka plná krásných květů. Mohla bych takhle pokračovat hodně dlouho.

Mám podzim ráda. Těším se, až přijde zase jako každý rok a já budu hrabat listí, pouštět draka a užívat si krásnou přírodu.

Viktorie Christmannová

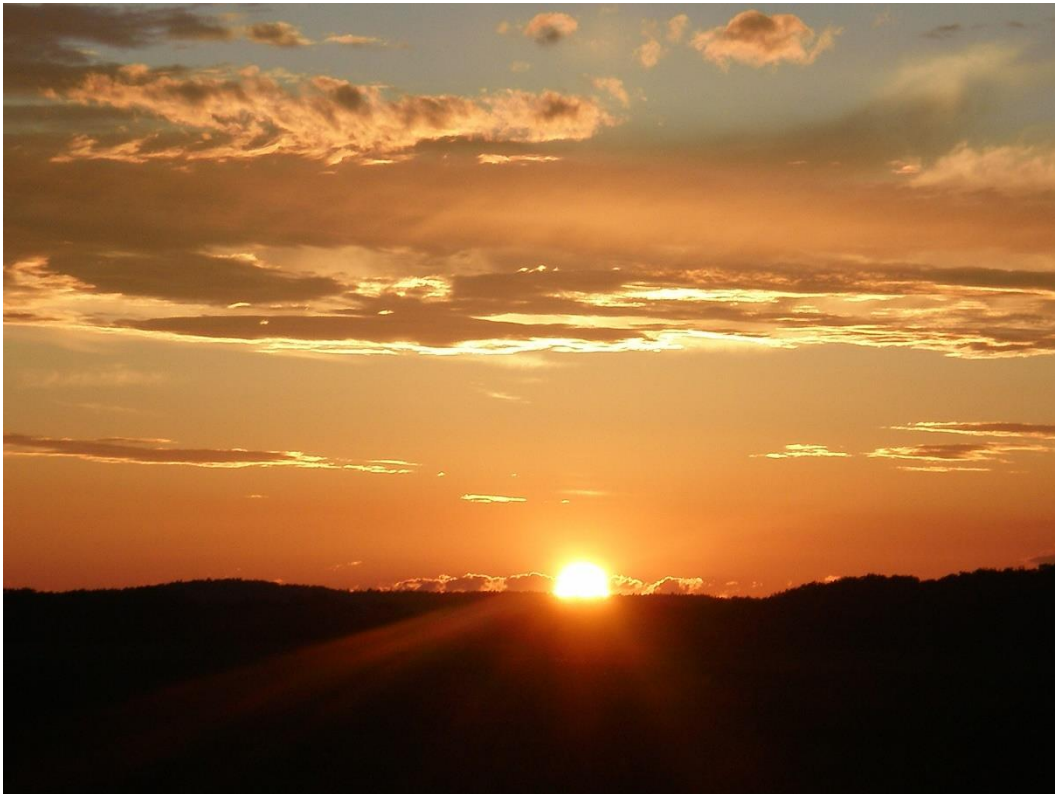
Západ slunce

Večer jsem pohlédla z okna a uviděla jsem nádherně pestrobarevný západ slunce, který se mi odrazil v okně.

Slunce zapadalo za hory, které se barvily do tmavě zelena. Na obloze se prolínaly červená, žlutá, oranžová, růžová, purpurová a světle fialová barva. Dále se na obloze od slunce odrážely růžovožluté paprsky, které prozařovaly celou oblohu. Oblohu také zdobily nádherně světlé mráčky a čáry od letadel, které vypadaly jako z hedvábí. V lese byly stromy, které barevně odrážely paprsky od slunce. Tento okamžik trval pouze chvíli, poté slunce zapadlo za hory a nastalo přitnutí. Chvíli poté se na tmavě šedé obloze začaly objevovat zářící hvězdičky, které nehybně stály a vypadaly, jako kdyby pozorovaly, co se děje na zemi.

Západy slunce se mi moc líbí, protože ráda pozoruji jak obloha září všemi barvami a slunce pomaličku zapadá za hory.

Anežka Jandová

Moje oblíbené místo

Moje oblíbené místo se nachází nedaleko u tajemného lesa, kde teče malý, ale poměrně hlasitý potůček. Vypadá jako domeček, jenomže je to červená chaloupka, ve které bydlí můj dědeček.

Na tohle místo se velmi rád vracím, mám ho prostě rád. Asi se mi tady osobně nejvíce líbí místo, nevím, jak bych to řekl, les, potůček, ticho, chaloupka, a zvířata, jež tady žijí, prostě všechno. A úplně bych zapomněl na zahradu, to je snad ta největší zahrada, jakou jsem kdy viděl. Teda ty krtince to trochu kazí, ale to je maličkost. Chaloupka, ve které dědeček bydlí, je malá a dřevěná, na střeše nosí komín společně se železným kohoutem, který se otáčí s větrem. Na chaloupce nalezneme několik oken, kolem dokola dvoje dveře jak zepředu, tak i zezadu. Dále zde spatříme malou terásku s křeslem, ve kterém sedí před vchodem dědeček.

Vždycky jsem se sem rád vracel, bohužel, poslední dobou nemám moc času. Dědeček už taky není nejmladší a potřebuje svůj klid. Ale chtěl bych si to brzy zopakovat.

Adam Jurčák

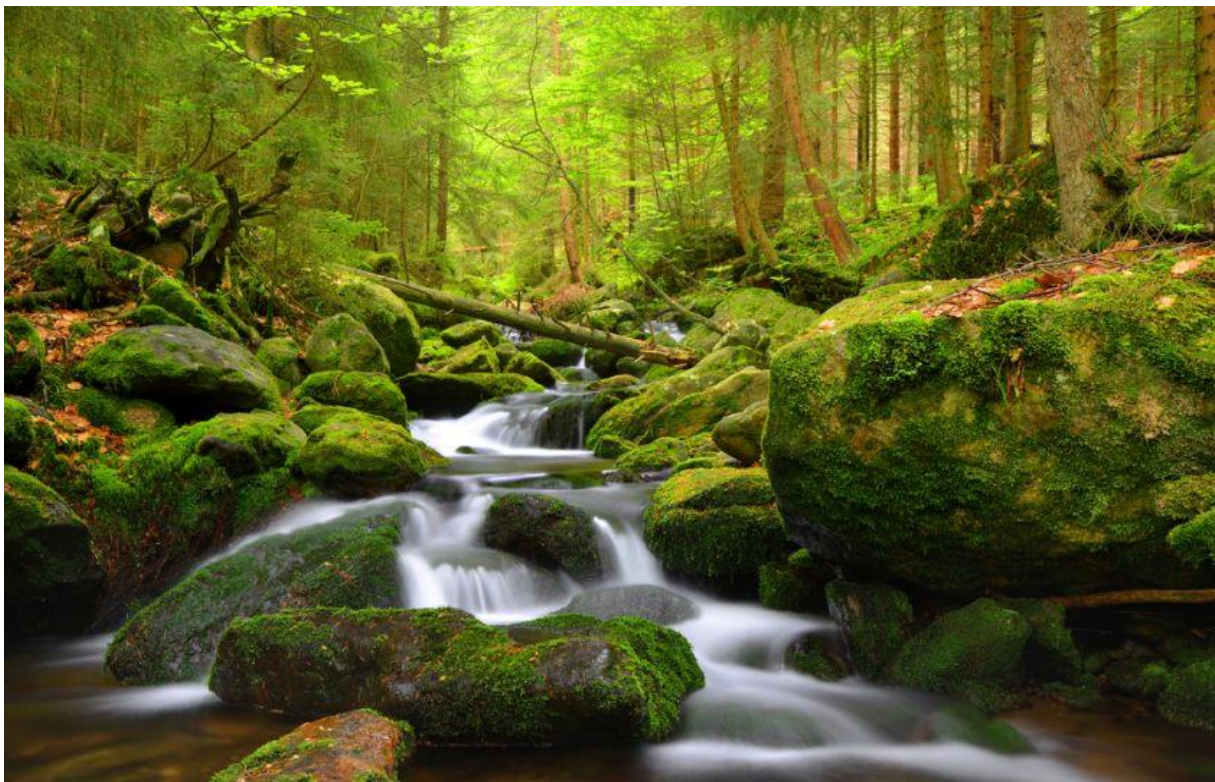
Moje oblíbené místo

Existuje jedno místo, které se podobá ráji. Člověk tady přijde na zcela jiné myšlenky, protože ho okouzlí krása, ticho a mnoho dalšího, co tohle prostředí nabízí.

Moje oblíbené místo se nachází v lese. Konkrétně je to malý krátký kovový most. Kdybyste viděli, kolik je v něm děr, stovky, možná tisíce. Má taky zábradlí, na kterém si drobný pavouček plete síť. Pod můstkem zurčí potůček. Je tak čirý a hbitý, lze vidět až na jeho dno. Je to až hypnotizující, jak běhá po kamenech, z jednoho na druhý, neustále dokola. Ale není tady jenom potůček a můstek, okolo je přenádherný les. Stromy se tu tyčí do velmi vysokých výšek. Po jejich kůře teče smůla, která vábí nejrůznější hmyz. A rostliny, těch je tu jako hvězd na noční obloze. Jejich barvy jsou tak přenádherné.

Možná tohle je ten důvod, proč je to moje oblíbené místo. Já mu říkám oáza klidu a míru.

Terezie Kaplová

Západ slunce

Když slunce pomalu zapadá a obloha se stmívá, někteří se rádi zakoukají na to nádherné zoranžovělé nebe, než bude úplná tma.

Slunce, které ozařovalo svět celý den, se pomalu ukládá ke spánku. Zachází za hory a paprsky pomalounku zhasínají. Ptáčci přestávají zpívat a okolí ztichne.

Jakmile dohřejí poslední paprsky zářícího slunce a zapadnou za horizont, obloha si nasadí tmavý třpytivý plášť a okolí ozáří svit bílého měsíce. Ve vzduchu můžeme cítit jemný a chladný vánek, který nás lehounce hladí po těle.

Tento nádherný jev se nejlépe pozoruje někde na venkově nebo na pláži s nějakým blízkým člověkem. Nejlépe si lehnout do hebké čerstvé trávy nebo si sednout na ten suchý písek a při tom si povídat nebo si jen mlčky užívat ten dechberoucí moment.

Anh Thu Le

Letní déšť

Většina lidí, když vyjde v létě ven a prší, si povzdechne a zaleze zpět do domu, tam si pak buď vezmou deštník či pláštěnku, nebo tam prostě zůstanou, dokud nepřestane pršet. Já to ale vidím jinak.

Vybaví se mi totiž, jak jsem jako malý chlapec skotačil se svým mladším bratrem v loužích, padaly na nás dva stříbrné kapky vody a my jsme se je snažili chytat do úst.

Proto, když jdu v létě ven, tak neohrnu nos, ale zaraduji se, protože se mi vybaví kus dětství, takže si ani nenasadím kapuci, ani nerozevřu deštník, ale nadechnu se umyté přírody i města a vesele pokračuji v cestě.

Vojtěch Klotz

Západ slunce

Na každé dovolené u moře se vždy nemůžu dočkat, až večer slunce opět ulehne do svých červenožlutých nebeských peřin.

Tato podívaná je naprosto dechberoucí. Nikdy nezklame v pohlazení mé duše. Sluníčko ještě naposledy světu zamává svými teplými paprsky a poté nádherné představení zhasne. Vždy je to stejné, ale zároveň tak moc jiné. Záleží na tom, do jaké barvy se nebe tentokrát zahalí. I ptáci usedli do svého hlediště z bílých skal nad hladinu moře, jež v danou chvíli slouží jako zrcadlo k tomuto večernímu divadlu.

Ten pocit je naprosto k nezaplacení a ničemu se nevyrovná. Vždy mě úplně ochromí a najednou jsem beze slov. Na další světelnou show už se moc těším.

Eliška Kubíčková

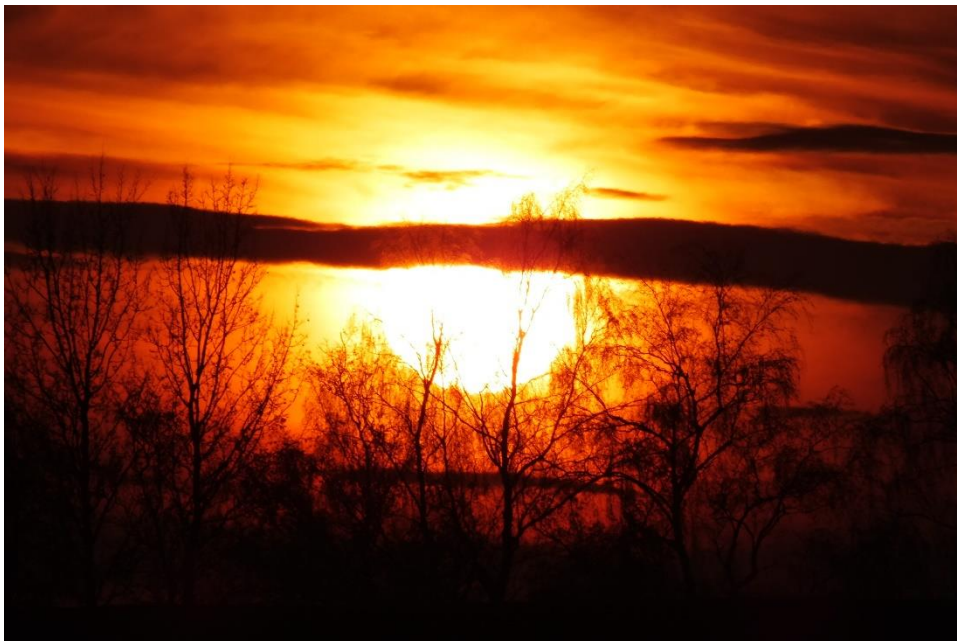
Západ slunce

Z mého pokoje je vidět krásný a teplý západ slunce, který mi vždy vykouzlí úsměv na tváři.

Slunce už začíná směřovat mezi vysoké kopce. Krásný pohled na západ slunce obohacuje říčka, která teče opodál, a taky šumění listí a stromů. Už lze vidět jenom poslední paprsky, které se odrážejí na hladinu rybníka. Je to jako zrcadlo pro tenhle krásný večer. Sluneční záře se už pomalu vytrácí. Ve vzduchu je cítit nastávající podzim. Obloha se zbarvila do krásných baculatých červánků a obklopila poslední kousíček slunce. Za stromy vidím už jenom čepičku.

Sluníčko už uléhá do svých peřin a obloha se zatahuje. Slunce se vystřídalo s měsícem a zase ráno se budu dívat z okna na krásnou a velikou hvězdu, která je na obloze. A večer si budu vychutnávat západ slunce. Při pohledu na západ slunce vzpomínám na krásné, ale i krušné chvíle.

Barbora Kučerová

Pohled z okna

Dívám se z okna na tu krásnou krajinu a hned mám nápad, popíšu ji. Takový hezký pohled se nedá jen tak ignorovat.

V dálce vidím velký zelený kopec. U vrcholu kopečku začíná tmavý les, z něhož občas vykukne nějaké zvíře. Na stráni pochoduje člověk se zvířátkem, které svým vzhledem připomíná pejska. Nad lesíkem se rozplývá nádherná obloha. Mezi mráčky poletují barevní ptáčky. Obláčky se pohupují ve větru. Vede tudy cestička, po které lidé chodí na procházku. Tam, kde začíná cesta, parkují auta a stojí zde mnoho domečků různých barev a tvarů.

Když se podívám více doleva, mohu pozorovat školu a velkou plochu s mnoha prolézačkami. Postávají tu vysoké houpačky šedé a hnědé barvy, leží tu dvě dlouhé klouzačky a nějaká věc připomínající kostku. V této takzvané kostce se nacházejí tři tyče, přes které mohou děti podlézat a šplhat na vrchol. Stěny kostičky tvoří lana. Na školní zahradě si hraje mnoho dětiček. Před školním pozemkem bylo postaveno dopravní hřiště s asfaltovou silnicí, železniční závorou a křižovatkou se semaforem.

Před panelovým domem, kde bydlím, se děje mnoho úžasného a zajímavého. Nikdy tu není nuda!

Veronika Kutáčková

Západ slunce

Budu popisovat západ slunce s nádhernými červenými mraky.

Jeden nádherný letní večer jsem si vyšla na procházku se svým pejskem. Šli jsme se podívat na louku s voňavými květinami, tulipány, sedmikráskami a také pampeliškami. Uprostřed louky stál starý strom, ke kterému jsem velmi ráda chodila. Připadalo mi, že strom má na mě nějaký vliv, protože pokaždé, kdy jsem byla na louce, měl strom rozkvetlé květy a padal z nich jemný pyl. S pejskem jsme si sedli ke stromu a odpočívali jsme. Najednou se na obloze začalo červenat, mráčky byly více pestrobarevné a obloha byla nádherně červená. Usnula jsem na deset minut a poznala jsem, že už se začíná stmívat. Otevřela jsem oči a už mě na obličej nehrály teplé paprsky od sluníčka. Na obloze se začaly objevovat hvězdičky.

Musím uznat, že západ slunce je nejkrásnější věc na světě. Dokáže mi to pomoci i v těch nejhorších chvílích.

Simona Labajová

Moje oblíbené místo

Moje oblíbené místo je Čajbar. Je to velmi relaxační a krásné místo, kde se vždy cítím, jako bych létala na nadýchaném mraku.

Mají zde lahodné jídlo, které dokáže více než uspokojit mé gurmánské břicho, a podávají tak dobré čaje, že mi nevádí si opařit jazyk, když ho piji moc brzo, když je ještě horký, protože nemůžu čekat dále na to, abych ho ochutnala, a tak po něm nenasytně hmatám. Prodávají zde také koktejly, které ještě pít nemůžu, jelikož ještě nejsem zletilá, ale můžu pít ovocné limonádky. Pokud je míchám brčkem, jako by tančily. Interiér je taktéž přepychově nádherný, má bílou barvu až na tmavý černý strop, s houpajícím se zlatým lustrem, jako by byl na houpačce.

Na zdech visí mnoho extravagantních obrázků, které říkají více než tisíc slov. Nábytek je pohodlný, hlavně pohovky s barvou temnou jako havraní křídla. Obsluha se chová mile a přátelsky. Vždy se sem ráda vracím.

Jana Leifertová

Západ slunce

Vždycky, když jedeme k moři, tak se s maminkou těšíme na západy slunce. S maminkou milujeme západy slunce, takže se na ně chodíme dívat spolu.

Ten úžasný pocit, když vidíš ty krásné pestré barvy na nebi, je neodolatelný. Svítí na nás slunce, takže nám není zima. Sedíme na mole, nohy ve studeném moři a slyšíme šumění moře. V moři vidíme plavat mořské živočichy. Okolo nás jsou další lidé, kteří se také koukají na západ slunce. Ale západ slunce nemá barvy jako duha, má je spíše do teplých podzimních barev.

Západy slunce jsou velmi krásné na pozorování s rodinou, kamarády nebo o samotě. Je to ten nejlepší pocit v mém životě. Když se na západ slunce dívám s kamarády, uděláme si spolu krásnou fotku se západem slunce. Ale až západ slunce zapadne za kopce a za stromy, je tma, takže pak většinou chodíme domů.

Marie Malinková

Moje oblíbené místo

Moje oblíbené místo se nachází v Praze, v ulici Vršovická. Tohle místo se jmenuje fotbalový stadion Fortuna Aréna.

Tým, který zde hraje, se jmenuje SK Slavia Praha. Tenhle tým patří k mým nejoblíbenějším. Pokaždé, když jedu do našeho hlavního města, jedu na stadion. Občas jedu i na fotbalový zápas. Zrovna za dva týdny jedu na derby pražských „S“. Moc se těším. Tenhle zápas je nejvypjatější v celé České republice. Fanoušci řvou jako o život. Tenhle stadion je jeden z největších v celé České republice a také nejmodernější.

Stadion mám velice moc rád a vždycky, když přijíždím na stadion, vykouzlí mi to úsměv na tváři.

David Mareček

Moje oblíbené místo

Moje oblíbené místo je chalupa, na kterou se vždy rád vracím.

Naše chalupa se nachází zhruba tři kilometry od malebné vesničky Vlčice, do které chodíme nakupovat. Vede k nám cesta a ta se klikatí jako had. Obklopuje ji velký temný les, který v sobě ukrývá mnoho zvířátek. Teď už k samotné stavbě: stavení má bílou fasádu, která v temném lese svítí jako hvězdy na nebi, zelené okenice a červenou střechu s velkým komínem. U chalupy je malý dřevěný altán, místo na odpočinek, za ním stojí velký dřevník, kde skladujeme dřevo na zimu. Okolo se nachází pestrobarevná zahrada, která mi připomíná obrázek. Na zahradě bychom našli snad všechny druhy rostlin od tulipánů po jabloně, na kterých vždy ptáčci štěbetají nádherné písně.

Chalupa na mě působí pohodově, a proto ji mám rád.

David Matějíček

Západ slunce

Budu popisovat nádherný západ slunce, které zapadá za kopce.

Obloha se začíná přebarvovat z modré do oranžové. Stíny se začínají prodlužovat. Vzduch začíná chladnout. Paprsky, které se odrážejí od vody, se třpytí jak hvězdy na nebi. Poslední paprsky se dotýkají mých tváří. Slunce se už schovává za špičky stromů vyrůstajících z kopců. Slunce se dál schovává, až už skoro není vidět. Začínám si už kvůli chladnu oblékat mikinu. Ptáci už přestávají zpívat. Na zahradě zavíráme náš krytý bazén. Slunce se úplně schovalo za vrcholky kopců. My si jenom rozděláme oheň v krbu, počkáme, až bude tma a půjdeme spát.

Tento večer byl skvělý, jeden z mých nejlepších, protože se v tom večeru děl nádherný západ slunce.

Tobias Pastucha

Můj výhled z okna

Chtěla bych vám popsat můj výhled z okna. Vždy při západu slunce či před spaním, vyhlížím ze svého pokojového okna.

Koukám na naši nádhernou zahradu a za ní na Českou Ves, na kterou lze též vidět, jelikož bydlíme hned vedle. Na naší zahradě si nejvíc vyloženě všímám našeho včelína, který je obklopen nádhernými tulipány a obrovskou travnatou plochou. Na zahradě se též nachází dva čistě skleněné skleníky, safírově modrý bazén, dlouhá terasa a překrásný altánek. Mé okno se nachází v prvním patře našeho domku. Proto mám pěkný výhled.

Můj výhled z okna je k nezaplacení. Je to jedna z maličkostí, které mi dokážou udělat radost.

Elen Paszková

Krajina mých snů

Nejradši bych každé léto strávila na pláži ve Španělsku.

Lehátko pokryté rozehřátým pískem hřeje celé moje tělo od konečků prstů až k mým vlasům. Koukám na moře, modré jako čirá obloha, a nad ním zapadá oranžové sluníčko, kolem kterého celou oblohu zdobí barvy jako z malířských palet. V dálce lze vidět hornaté kopce, a když se pořádně zakoukáte, tak uvidíte obří kamenný hrad. Máte touhu se do něho podívat. Zpátky se kouknete do moře a všimnete si ostrova. Nejspíš je to Maroko, jelikož jste na pobřeží. Vrátnete se zpátky do vody, a protože je čirá, můžete vidět krásně zabarvené rybičky. Vlny šumí, jako kdybyste se zaposlouchali do rozladěné televize. Racci skřehotají a polétávají nad mořem s plnou svobodou.

Do Španělska se každý rok vracím s velkou radostí a nejradši bych tam žila.

Helena Paszková

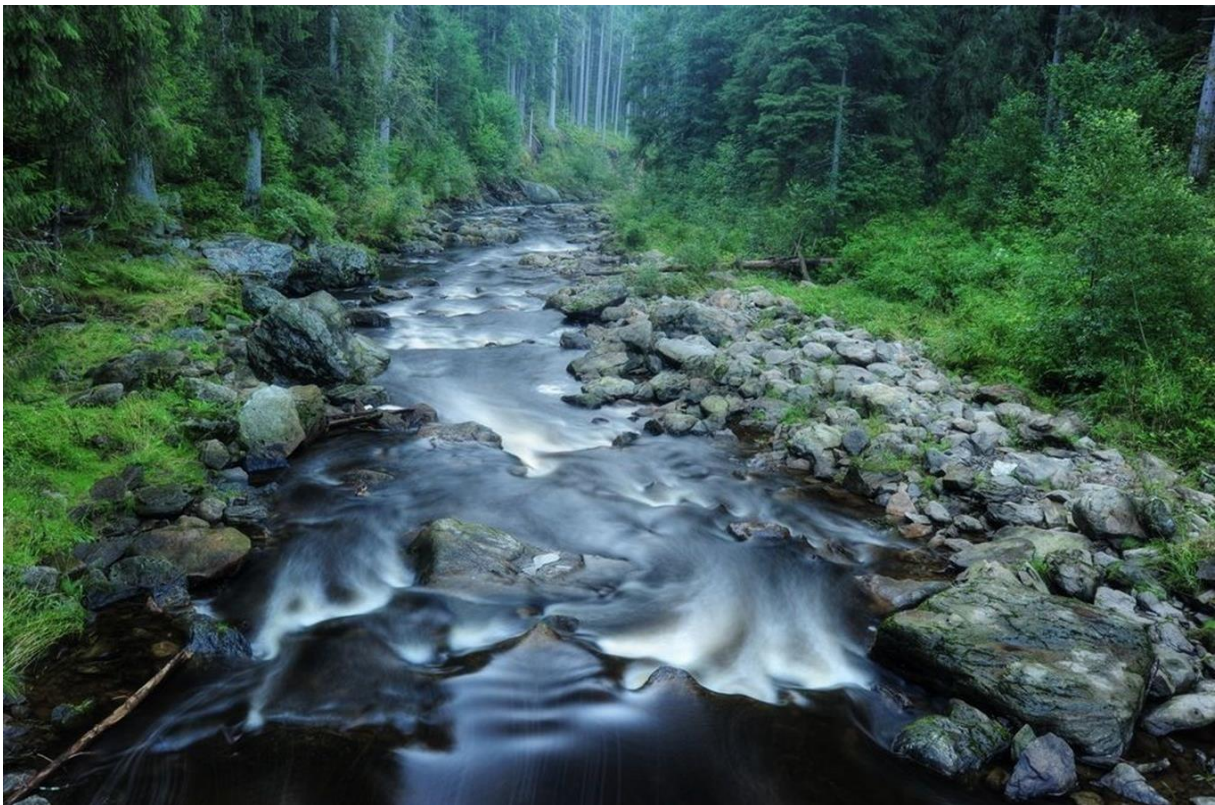
U řeky

Nejradši trávím svůj volný čas u řeky. V řece se totiž odehrává mnoho zajímavých dějů.

Byl podzim a zlaté slunce zářilo jako hvězdy na noční obloze. Nohy mi omýval studený tok vody. Ledový proud se vléval do ještě mrazivějšího splavu, jenž ukrývá záhadná tajemství. Rybičky plavaly proti proudu, aby nachytaly nějakou potravu, po které by se nasytily. Na břehu na ně však čekala mlsná hladová kachna, jež je chtěla sníst. Ryby našťěstí zachránily jejich instinkty. Tráva a orobince zde šustily jako listí na naší zahrádce, stromy sebou mávaly ve větru a lesní zvířátka se u řeky také scházela. Ofukoval mě zimní vánek. Mraky se začaly bouřit. Z nebe padaly stříbrné kapky deště. Pomaličku a polehoučku mi stékaly po čele. Já se cítil jako v ráji. Byla mi zima, věděl jsem, že už musím jít domů.

Takto vnímám řeku a její okolí. I když není příznivé počasí, je tady stejně krásně.

Patrik Peca

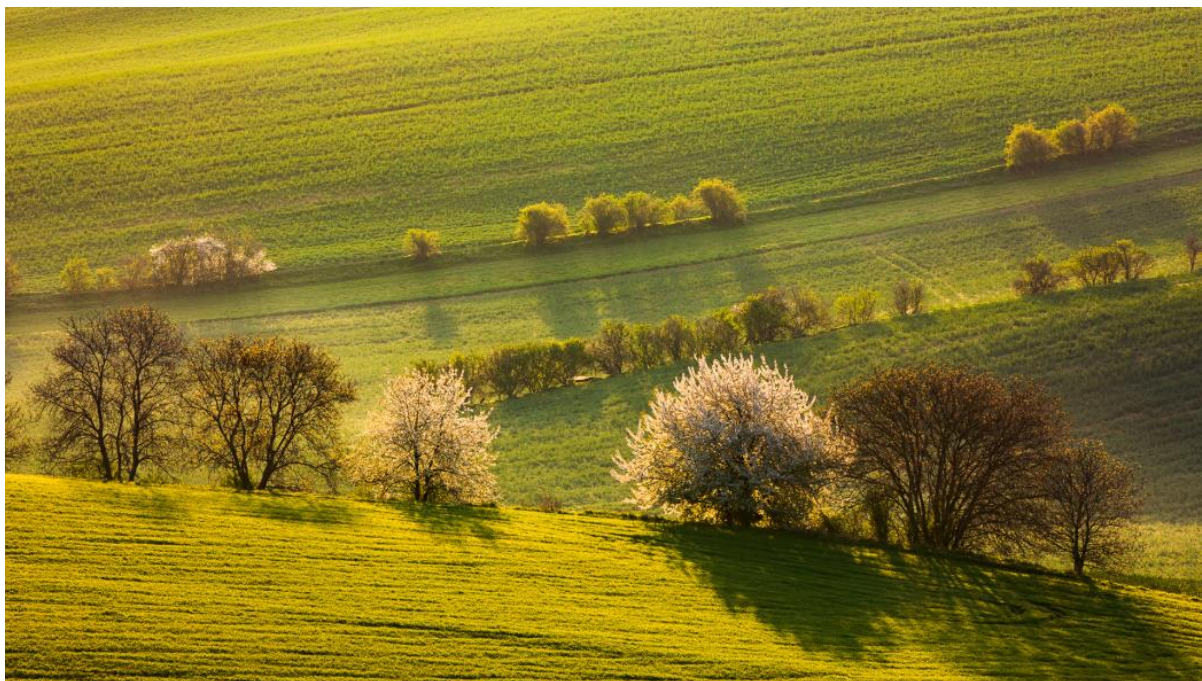
Krajina mých snů

Chtěla bych popsat svoji krajinu snů.

Moje krajina by byla překrásná. Velká louka by stála uprostřed lesa a voněla by tak nádherně, že by její vůně byla cítit na kilometry daleko. Stromy by se kolébaly ve slabém větříčku sem a tam. Louka by byla přerostlá jarním kvítím. Když byste šli jen o kousek dál do lesa, neuvěřili byste svým očím, jak krásný potůček s křišťálovou vodou zde teče. K potůčku by vedla alej vonících stromů s vyšlapanou pěšinkou, která by vedla doprostřed louky. Stála by zde totiž mohutná stará lípa s lístky ve tvaru srdce. Napravo od lípy by se nacházela bílá lavička, z níž by se nejlíp sledoval zářivý západ slunce. Nedaleko lípy by se nacházel hájek plný drobných květin. Rostly by zde například chrpy, které by měly bleděmodrou barvu jako nebe. Dále by zde voněly kopretiny s bílou barvou a mnoho dalších rostlin.

Chtěla bych tuto úžasnou krajinu plnou tajemství oživit.

Magdalena Plevačová

Pohled z okna

Podívám se ven z okna a zjistím, že prší. Poslední kapky jarního deště stékají po mém okně a mizí společně s mraky. Na noční obloze vysvitl nádherně kulatý měsíc a rozjasnil okolí. Žluté světlo pouličních lamp zkresluje kapky na okně. Kapičky vypadají jako malé hvězdičky.

Něžný vánek z hor profukuje otevřeným oknem do mého pokoje. Stromy se už uložily k spánku. Já jsem ale ještě vzhůru. Relaxační písnička v mých sluchátkách krásně dokresluje noční atmosféru. Když otevřu okno, ucítím vůni mokrého a čerstvého deště. Vnímám, jak mi kapky stékají po dlani, když ji natáhnu ven do temnoty.

Tohle je můj pohled z okna a já ho mám rád.

Andrej Sedláček

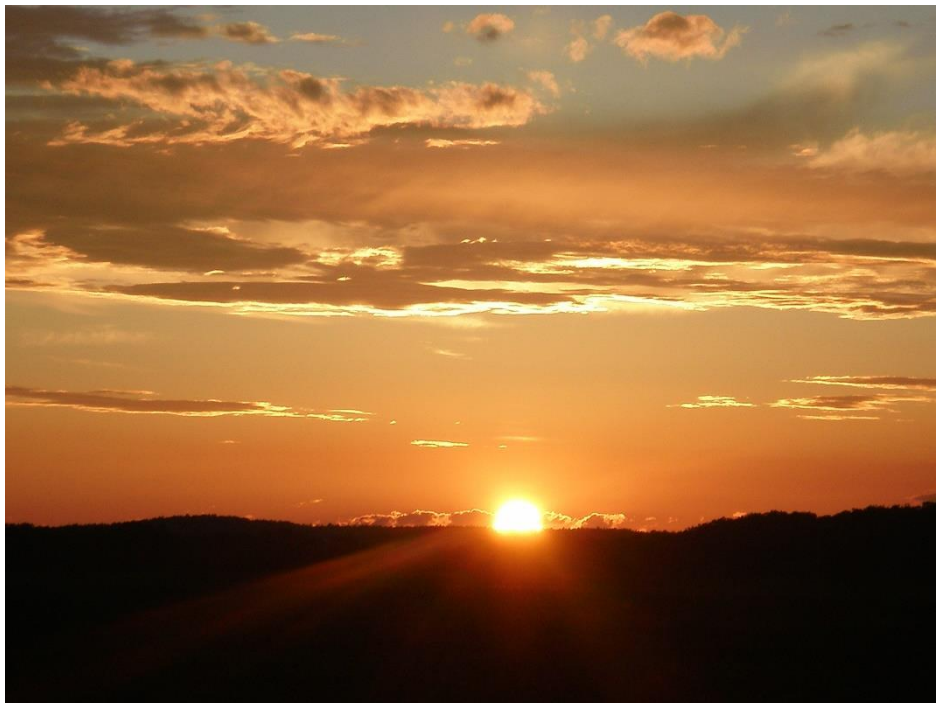
Západ slunce

Západ slunce je krásný. Když slunce začne zapadat, tak se obloha krásně zbarví do teplých barev. Je to nádherné.

Mám dobrý pocit a užívám si každý okamžik. Slunce zapadá za obzor a krajinu obklopí jemné světlo. Paprsky se dotýkají kopců a stromy se postupně mění v černé siluety. Potom už je vidět jen půlka slunce a začíná být tma. Slunce zapadlo a obloha ztemněla. Už lze vidět hvězdičky a měsíc.

Byl to zase další krásný zážitek. Západy slunce mám moc ráda, jsou hezky barevné. Nejradši se na ně dívám s rodinou nebo kamarádkami.

Tea Suchomelová

Letní dešť

Miluju ten pocit letního deště.

Když mi po mém obličejí stékají jeho krystalově čisté kapky. Bez bot stát na ještě rozpáleném asfaltu a u toho poslouchat šumění listí je snad ten nejlepší pocit. Nesmím taky zapomenout zmínit ten zvuk, při kterém kapičky jemňoučké a droboučké jako nejhedvábnější peří dopadají na zem. Když spatřím, jak se stromy klátí v silném, ale teplém větru a široko daleko nelze vidět ani jednoho jediného živáčka.

To je ta chvíle, kdy mi je ze všech chvílí na světě nejlíp.

Vít Štindl

Letní déšť

Kéž by bylo léto. To přenádherné teplé období.

Vzpomínám na krásný teplý letní den plný smíchu a radosti, kdy jsme se proháněly po loukách s tou nejkrásnější osobou mého života. Louka byla plná pestrobarevných květin s nádhernou sladkou vůní. Vyčerpané jsme se posadily na dva velké smutné kameny. Přišel déšť. Tento déšť však nebyl temný ani studený. Byl jemný, teplý a příjemný. Mokrou loukou jsme se vydaly zpět. Jemné kapičky deštětu se nám usazovaly na ruce a na tváře. Zuly jsme si boty a chvíli šly bosy. Vlhkou trávou se chodilo jako v pohádce.

Přišly jsme domů a vzpomínaly na tento nezapomenutelný zážitek. Doufám, že ještě něco takového někdy zažiji.

Aneta Uhrová

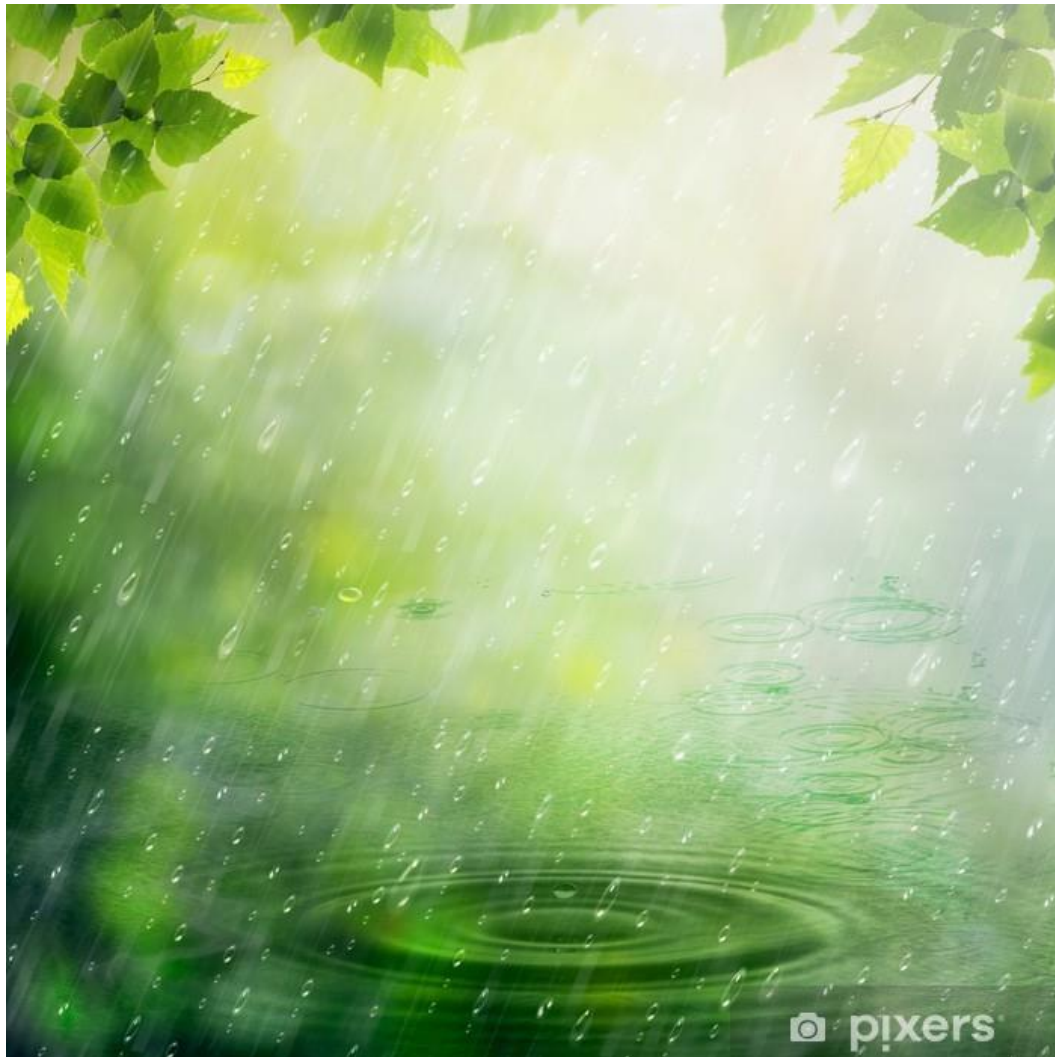
Letní dešť

Slunce už pomalu zapadalo, když jeho paprsky překrývaly dešťové mraky, které se pomalu na obloze začaly vytvářet. Po chvíli dopadly na zem lehké stříbřité kapky deště.

Dopadalo jich čím dál víc a země pomalu začala vstřebávat vodu do vyprahlé půdy. Když už jich dopadalo opravdu hodně, byla za chvíli země pod vrstvou vody. Pršelo celé letní dny i noci a nepřestávalo.

Jeden den začalo lesknoucích kapek ubývat a padalo jich najednou méně. Mraky se rozplynuly, na modravé obloze opět vysvitlo sluníčko, které kapky již dopadlé na zem vysušilo. Země se zazelenala, protože jí trochu vody prospělo, střechy domů usychaly a voda pomalu odkapávala z okapů. Pole byla zchlazena svěží vodou, voda v řekách opět klesla na svou obvyklou výšku.

Veronika Vašíčková

Letní déšť

Jednu překrásnou neděli v podvečer začaly na střechy domů jemně dopadat stříbřité kapičky deště. Bylo léto, a tak byly kapky osvětleny slunečními paprsky, jež pronikly skrz mraky.

Země byla rozpálená, tudíž jí drobná srážka velice prospěla. Maličké krůpěje, jež ještě nestihly dopadnout na zem, se blýskaly jako milióny hvězd na nebi. Tráva, která byla doposud vyschlá a nažloutlá, se nyní proměnila v překrásnou zelenou peřinu. Hluboké rány vyschlých polních cest se najednou jako zázrakem zacelily.

Šedé mraky se pomalu rozplynuly a ze země za okamžik vylezlo pár malých žížal. Kaluže po dešti zůstaly klidné jako moře po bouři. Po okapech stékaly poslední zbytky vody, které ještě nestihly nikam odtéct. Nakonec se mraky na nebesích proměnily v bílé ovečky a rozutekly se po obloze.

Viktorie Žáková

Jak vypadá krajina mých snů

Zelenkavé moře trávy, ve kterém se vznášejí koruny stromů, jako mraky, jež hledají svůj ráj.

Jeleni a srny, jež se pasou na bujné vegetaci, jako termiti, kteří našli královskou hostinu. Pampelišky, žlutavé jako slunečnice v létě, kdy právě vykvetly. Hnědí luční cvrčci, již hrají na své krovky, které právě naladili. A rychlí hnědí zajíci, kteří pobíhají po louce jako na závodní trati, které honí hladová liška. Ty potoky plné ryb a raků, které čekaly, až se naplní životem a budou přetékat hojností, jakou svět nevidí každý den.

Tam se má mysl toulá každý den před spaním.

Karel Židek